

VA D'ART

ÀNGEL GUIRADO I SERRAT

L'Escola d'Educació Especial Ramon Suriñac de Ripoll i set escoles més d'Europa, dins el programa Comenius, van exposar a finals de maig i en el marc incomparable de la Fontana d'Or, seu del CaixaForum de la Caixa a Girona, pintures i escultures fetes per alumnat discapacitat. Qui no coneix fins a on pot arribar una persona no es pot imaginar en cap cas quines són les potencialitats artístiques de persones afectades per alteracions psíquiques i que, malgrat això, poden expressar-se estèticament. Va d'Art és un model de treball cooperatiu, és una expressió de formes i colors sota temàtiques ben diverses: l'autoimatge,

l'autoretrat, la percepció amb tots els matisos imaginables. És en aquest sentit quan la proposta esdevé educació, ensenyament, art, cultura, comunicació i teràpia. Projectes com aquest originen un conjunt de sinergies que superen les parets de l'escola per arribar a la societat. Què podem fer més per integrar aquestes persones dins d'una societat que se'ls mira des de la distància? Participar i fer costat per tal que projectes com aquests, de límits indecisos entre el que és la realitat i la utopia, ens permetin ser més optimistes respecte de la normalització de conductes associades quasi exclusivament a la normalitat. I és aquí quan ens preguntem, on està la normalitat? L'ensenyament, des de l'art, des de l'expressió plàstica, els fa ser normals, iguals des de la diferència.

Va d'Art ja és el signe identificador d'una escola que treballa pel futur dels seus alumnes. Es podrà discutir si el grau d'acompanyament permet més o menys autonomia personal. Per entendre-ho ens caldrà veure el gaudiment dels nois i noies en l'exercici pictòric i el resultat final. Aquest producte bé mereix una protecció d'un talent que res sap d'alteracions cromosòmiques, de trastorns del desenvolupament, de reduccions de la parla o de dèficits motrius. És un producte que no sabem fins on els farà més autònoms en el futur, socialment i econòmicament. És una porta oberta a l'exercici dels seus drets, els mateixos que els de qualsevol altra persona sense posar en qüestió la seva condició personal. Cal agrair, doncs, l'esforç de tants i tants mestres que han estat, són i seran guies dels aprenentatges de col·lectius desfavorits. Si el producte final és també l'expressió de la creativitat de totes les persones, aquesta es converteix en un bé que s'ha protegir. Entre tots hem de lluitar perquè això sigui així. Felicito els centres escolars participants i a la Caixa pel seu acolliment.

Font del document: <http://www.diaridegirona.cat/girona/2011/06/24/dart/496827.html>